

Bodláky ve vlasech

Nezmaři

1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet mi na stýblo hrával,
že prej se musíme vzít.
2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si holka víc může tak přát,
doznívá menuet, čím dál míň mě baví
na tichou poštu si hrát.
- R: Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,
zbytečně slova do kamení sít,
na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,
jeden je Muset a druhej je Chtít.
3. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
svatební menuet ti na stýblo hrával:
my dva se musíme vzít.
4. Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
nejsem si jistej, že víc umím dát,
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
o tom že dál tě mám rád.
5. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si my dva víc můžeme přát,
dál nám zní menuet a tím míň nás baví
na tichou poštu si hrát.
- *: Zelený, voňavý ...
Prstýnky voňavý ...
Z trávy zelený ...

Báječná ženská

Michal Tučný

C **F**
1. Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
G **C**
že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
F
nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
G **C**
vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

C **F**
R: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
G **C**
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
F
celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux du Pappe,
G **C**
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

C **F**
2. Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
G **C**
a já nikdy nezapomněl, abych svoje sliby vyplnil,
F
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
G **C**
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

R:

3. Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk jestli jsem vám
lhal
že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal,
zní to jako pohádka z příběhu královny Máb,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

R:

D **G**
R: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
A **D**
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
G
celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux du Pappe,
A **D**
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

Popelka

Karel Černoch

- Emi D C Hmi Emi**
1. Už se lidé scházejí, král uspořádal bál.
Emi D C Hmi Emi
Všechny dívky z království už zaplnily sál.
G Ami G D
Každá by chtěla prince mít, ale žádná netuší,
Emi D C Hmi Emi
že objeví se Popelka a princ ji bude chtít.
2. Popelka dvě sestry má a jejich matku zlou,
ty se na bál chystají, Popelku nevezmou.
Ty seď doma a uklízej, ty holka lenošná,
jen kdyby Tě princ uviděl, hned by se rozesmál.
3. Sotva se vrátka zavřela, hned šaty obléká,
ty co dostala od táty a na bál pospíchá.
Všichni lidé ustrnou, už princ ji provází,
sotva dvanáctá odbíjí Popelka odchází.
4. Ráno v celém království Popelku hledají,
když jí konečně naleznou, hned svatbu chystají.
/: A to je konec pohádky, kterou já zpíval Vám,
tak to v pohádkách chodívá, at žije princ a král. :/

Tennessee Waltz

Cop

C
Já bych tančil, pojd', má milá,
F
hrajou Tennessee Waltz,
C **Ami** **D7 G**
volnej jsem a hvězdy už spí,
C
a jen prstem kejvneš, lásko,
F
a já s tebou tančím,
C **G** **C**
mám blízko tvý srdce, vždyť víš.
C **E** **F** **C**
[: Nezapomínej, když hrál jsem Tennessee Waltz,
Ami **D7 G**
pouze ty víš, jak je to se mnou,
C **F**
naše láska, moje milá, ta přišla s tou nocí
C **G** **C(F C)**
jak překrásnej Tennessee Waltz. :]

Návrat

Sem tam

- Emi** **C**
1. Rád chci jít i tmou,
G **D**
zlý mraky může vítr hnát,
Emi **C**
jenom tu svíci maličkou,
G **D**
nech ji dál za svým oknem plát.
G **Emi**
R: Podzimní déšť zem smáčí stále hloub,
C **G**
až k ránu stopy uplavou,
Emi
lidé jen chvíli pláčí, dále jdou
C **G**
a paměť mají děravou.
2. Prám je život náš,
kluzký a vratký, láska má,
v bouři plují snáz
ti, kteří spojí pramy dva.
R: Podzimní déšť zem smáčí stále hloub,
až k ránu stopy uplavou,
uplavou přes bodláčí, řeky proud
schová je pod svou hladinou.
Emi **C** **G**
*: Dál cestu znám, proč mám v botách divný závaží,
Emi **G** **C** **G**
zbývá mi jen tvých slůvek pár, loňský nádraží.
3. V tváři smutek máš,
zůstáváš stejný, já to vím,
dál se větru ptáš
a mlčení ti odpoví.
R: Ke slunci dlaň svou vztáhni, vidíš ji,
a ráno voní nadějí,
zítrěk je málo známý, nech jej být,
v bouři se můžeš u mě skrýt.
*:
- 4.=1.
R: Svět víc nám zkrásní spomínkou,
návrat je nocí k ránu plout,
láska má cenu zvláštní, napsanou
na bílém lístku ze stran dvou.

Dajána

Paul Anka

- G** **Emi** **C** **D**
1. Tam, kde leží věčný sníh, tam uslyšíš dívčí smích,
G **Emi** **C** **D**
tam, kde můžeš jenom snít, věrnou lásku těžko mít.
G **Emi** **C** **D**
přece ta zem dívku má, je smutná a je sama,
G Emi C D G Emi C D
krásné jméno má Dajána.
2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
ona zatím potají jediného v mysli má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajána.
3. Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná, bláhová Dajána.
4. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

Jesse James

Greenhorns

1. ^G Jesse James ^C chlapík ^G byl, ^D hodně lidí ^C odpravil,
vlaky ^D přepadával rád,
^G boháčům ^C uměl ^G brát, ^D chudákům ^G dával zas,
^D přál ^G bych vám, ^G abyste ho mohli znát.

R: ^C Jó, ^G Jesse ženu ^D svou ^D tady ^G nechal, ^D ubohou,
a ^D tři ^G děcka, ^C říkám ^G vám,
ale ^G tenhle ^C přítel ^G hadí, ^D ten ^G vám ^G Jesse ^D zradí,
^D já ^G vím, ^G tenkrát ^G v noci ^G prásk' ^G ho sám.

2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad' James-kabrňák
Jesse sám, se svým bráchou akorát.

R:

3. Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a von vám Jesse Jamese odpraví.

R:

R:

Lodní zvon zvoní

Greenhorns

- G** **G7**
1. Lodní zvon zvoní, není čas se ptát,
C **G**
kdy se zas vrátím a jak mám tě rád

lodní zvon zvoní, tak napít mi dej,
D **G**
láhví od whisky, pak mi zamávej.
2. Jó, kdybych byl dlouho pryč, já a má loď,
do té láhve prázdný pak dopis mi hoď
nejdřív mi ale hrome napít mi dej
a potom mávej mi, pak mi mávej.
3. Jó, siréna houká a houpá se příd',
za nákej čas sem na mě čekat přijď
whisky se mnou mává, tak říct si dej
a tak mi mávej, tak mi mávej.
- G** **G7**
*: Jo, lodní zvon zvoní, není čas se ptát ...

1. JÓ, vo poslední pranici měl Hardy mušku zlou
a teď ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou,
to když si na něj vyšláp' sám policejní šéf,
nechtěl, aby znovu tekla krev.

R: A teď mu zní, teď mu zní poslední, poslední
zvonění, jó, pohřební,
v okolí se každý bál, koho sejme Hardy dál
a marně za ním oddíl vojska hnal.

2. Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,
teď v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp,
jeho stín se plouží v noci častokrát
tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.

R:

Vůz do Tennessee

Greenhorns

- G** **D7** **G**
1. Tam za Modrou horou, Modrými lesy,
C **G**
tam je domov můj, tam leží Tennessee,
C **G**
tam vrátit se k mámě zas bych jednou chtěl,
D7 **G**
vždyť pět dlouhejch let už jsem ji neviděl.
2. Zapřáh' jsem svý koně a dal jsem jim směr:
tam za Modrou horu, jen dál na sever,
proč severní hvězda se zdá mlhavou
a divnej mrak-divnej stín mám za hlavou?
3. Proč můj vůz je náhle černej jako tér
a míří na jih, když chci já na sever,
proč maj' koně v hlavách černý chocholy,
proč díra, co mám v hlavě, už nebolí?
4. Proč víko mi na postel přitloukají
a proč poslední sbohem mi dávají,
vždyť loučím se s nima snad ne naposled,
tak proč ženský pláčou, mužský hryžou ret?
5. Proč spouštěj' mě pod zem u dvou borovic,
proč hážou na mě hlínu, když jim chci jen říct:
"Tak vzkazte mý mámě za Modrý lesy,
proč můj vůz nedojel do Tennessee!"
D7 **G** **D7** **G**
- *: Tennessee, Tennessee ...

G

1. John Hardy, to byl malej chudinka,
Emi **G**
měl za pasem pár bouchaček,
v západním pohraničí chlapa voddělal,
Emi (G) **(D)** **(G)**
[: chtěl utýct bez voplejtaček. :]
2. John Hardy nad karetním stolkem stál
a do hry nechtělo se mu,
nahnědlá holka dolar na stůl hodila:
[: "Rozdejte taky Hardymu!" :]
3. John Hardy čtyři karty vytáhnul,
a Číňan sebral jenom dvě,
John vytáh' moc, tak Číňan shrábnul bank
[: a John mu pomoh' do rakve. :]
4. Chtěl chytit John vlak směrem na východ,
ve tmě si ale spletl trať,
najednou cítí ruku šerifa:
[: "Já musím želízka ti dát!" :]
5. Přivedli Johna pod šibenici
a zbejvala jen chvílička,
já zaslech' jeho slova poslední:
[: [: "Pravdu má jenom bouchačka! :] :]

T jako Texas

Greenhorns

- C** **C7**
1. T jak Texas, T jak Tennessee,
F **C**
T jak Texas, T jak Tennessee,
G7 **C**
T jak Telma, co neštěstí je mý.
2. T jak Telma, kterou miloval jsem,
T jak Telma, co zmizela, jak sen,
T jak trýzeň, co vedla mne až sem.
3. T jak tuplák, jak po kavernách den,
T jak tabák až na dně kapsy jen,
T jak tulák na kolejích s pinglem.
4. T jak Texas, T jak Tennessee,
T jak tulák, jak trať železniční,
T jak touha, co dál mě pohání.

Blues folsomské věznice

Greenhorns

- G**
1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
G7
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
C **G**
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
D7 **G**
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Za chvíli už budu v dáli

Greenhorns

G

1. Hučku svou na pozdrav smekám,

Ami

světla vlaků vidím plát,

D

tak na svůj nárazník čekám,

C

G

už jsem tě měl akorát.

2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,

zjistíš, že se slehla zem

a tvůj miláček že pláchnul

půlnočním expresem.

G

Ami

R: [: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,

D

C

G

o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]

3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,

pak píšťala, je mi hej,

konečně vím, že je konec

naší lásce tutovej.

4. Z kapsy tahám harmoniku,

tuláckej song budu hrát,

sedím si na nárazníku

a je mi tak akorát.

R:

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

- Am** **C**
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
G **Am**
jako já, jó jako já,
Am **G**
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
Am **G** **Am** **G** **Am**
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- F** **Am**
R: Ahoj, páru tam hod',
G **Am**
ať do pekla se dříve dohrabem,
G **Am** **G** **Am**
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hod', ...
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchát pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hod', ... + jo-ho-ho.

Montgomery

táborové písně

G **C** **Ami**
1. Déšť ti, holka, smáčel vlasy, smáčel vlasy,
D7 **G**
z tvých očí zbyl prázdný kruh,
C **Ami**
kde jsou zbytky tvojí krásy, tvojí krásy,
D7 **G**
to ví dneska snad jen Bůh.

G **C** **Ami**
R: Z celé jižní eskadrony, eskadrony
D7 **G**
nezbyl ani jeden muž,
C **Ami**
v Montgomery bijou zvony, bijou zvony,
D7 **G**
déšť ti смеjvá ze rtů růž.

2. Na kopečku v prachu cesty, v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty, od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem, no vážně strachem,
zbylo v ní pár těžkejch chvil,
proužek krve stéká prachem, stéká prachem,
déšť mu slepil vlas jak jíl.

R:

4. Déšť ti šeptá jeho jméno, jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život, víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R:

Tak já jdu dál

Greenhorns

Dmi

Já odcházím, já už se loučím

F

Dmi

mraků se ptej, snad cestu znaj'

F

Dmi

já odcházím, s tvou láskou končím

A7

Dmi

toulavej směr mý boty maj'

Dmi

R: Tak já jdu dál, už zvolna splývá

F

Dmi

s modrou nocí můj dlouhej stín

F

Dmi

tak já jdu dál, tak už to bývá

A7

Dmi

neptej se kam - sám to nevím

Já odcházím, z kytary svojí
prach opráším poklidnejch dní
moc kytek znám, co lásku hojí
i písně znám, co dlouho zní

R: Tak já jdu dál...

Já odcházím a kompas který
u sebe mám je zbytečný
já odcházím, ten kompas starý
stejně nezná směr zpáteční

R: Tak já jdu...

Jaro na Aljašce

K. T. O.

- G** **C** **G**
1. Až jaro na Aljašku zavítá k nám,
 A **D**
hromadu zlata já za zimu mám,
 G **C** **G**
šampaňský víno si do srubu dám,
 C **G**
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
2. S dívenkou krásnou budu tam žít,
čeká na jihu a chci si ji vzít,
mosaznou postel si do srubu dám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
3. Z těch velkejch plánů nezbylo nic,
já dva roky čekal a moh' jsem snad víc,
teď už je vdaná a co z toho mám,
když jaro na Aljašku zavítá k nám?
4. Nač věšet hlavu: nedá se žít,
šampaňský víno tu sám budu pít,
s partnery svými tu zůstanu sám,
až jaro na Aljašku zavítá k nám.
- 5.=1.

Rovnou

Greenhorns

- G** **G7**
1. Tak už jsem ti teda fouk',
C **G**
prsten si dej za klobouk,
C **G**
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
D7 **G**
to ti říkám rovnou.
2. Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.
2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.
- 4.=2.

Návrat

Smolaři

- Ami** **G**
1. Co vlaků denně zazní starou roklí,
Ami **G**
co vlaků veze cizí lidi dál,
Ami **G**
jen my tu s bráchou stojíme jak zmoklí,
Ami **D**
už za pár minut táta zamává.
2. A tak tiše sbírám síly pro svůj úsměv,
ten rok, co táta se štěstím si hrál,
byl pro nás trochu hořký písně nápěv
a my doufali, že vrátí se jak král.
C **G**
R: Falešná však byla karta, táto,
C **G**
a křivej parták, co ti ji namíchal,
C **G**
je smutnej train a na peróně bláto,
C **G**
vstříc ti jdem jen já s bráchou.
3. Tak netrap se, že svět ti dal jen vrásky,
a nezoufej, žes' nedokázal víc,
že nevyšly ti zatím všechny sázky,
to pro tvý kluky neznamená nic.
4. Vem čert ty vlaky, nech je plavat, táto,
jseš doma, kde tě každej dobře zná,
ta cesta nikdy nebude stát za to,
a tady tě má brácha rád i já.
C **G**
R: + vstříc ti jdem jen já s bráchou ...

Do rána toulám se

White Stars

G **C** **G** **D**
1. Do rána toulám, do rána toulám, do rána toulám se jen,
G **C** **G** **D** **G**
toulám se tejden, milá mi nejde, do rána milá mi nevyjde ven
.

2. Povím ti ráno: nemáš vyhráno,
jak bulík nemůžu stát,
loučím se s tebou, loučím se s tebou,
na trávě mokrý sám můžu spát.

3.=1.

4. Nemá to snadný, mám srdce chladný
k milý, co zahálí,
namísto lásky počítá vrásky,
do rána toulám, toulám se jen.
G **D** **G**

5.=1. + do rána milá mi nevyjde ven ...

Panenka

Poutníci

1. Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
snad houf bílých holubic nebo jen žal,
tak odplul ten prvý den smáčený krví,
ani pouťovou panenku nezanechal.

R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,
otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval,
a na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:

Ještě jedno kafe

Druhá tráva

- Emi** **D**
1. Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
C **H7**
a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
Emi **D**
ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,
C **H7**
ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.
C **H7**
R: Ještě jedno kafe bych si dal,
C **H7** **Emi**
ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.
2. Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh
a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,
a taky házet nožem a držet pospolu
a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.
R:
3. Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet
a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,
a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana.,
jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.
R:

Pojďme se napít

Poutníci

1. **D G A D**
Pěkně tě vítám, lásko má,
F#mi G D A G F#mi Emi
tak trochu zbitá a víc soukromá,
D G F#mi Hmi
pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli
G F#mi Emi D A G
jednou za sto let?

F#mi A D G F#mi Emi
R: [: Pojďme se napít, pojdme se napít,
D Emi G D
ať nám mají z čeho slzy týct. :]

2. V nohách ti dřepí bílej pták,
už nejsme slepí a zlí, naopak,
už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
bránou vítězství.

R:

3. V očích ti svítí a slábne dech
a něco k pití tu ční na stolech,
a něco k pití, a nepospíchej, stoletá má lásko,
když už nemáš kam.

R:

- C**
1. V parkhotelu rozjížděl se fet,
my museli jsme na letišti jet,
F G C
dneska už nám nikde nenalejou.
Byl to přesně ten bar,
kde kluci řezou do kytar
F G C
a furt dokola zpívaj' "go go go".
Ami D
R: Škoda, že holky tu nejsou s námi,
Dmi G
no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.
C
Začínáme noční let nad planetou jménem svět,
F G C
teď ke startu se krčí naše Jumbo jet.
2. Na sto procent otáček jdou motory,
pak ohně začnou šlehat z každé komory
a zvuk se začne třepat nad plochou.
Noční Praha, neónové reklamy, pak Frankfurt, Londýn pod námi
,
a nám zní v uších stále ještě "go go go".
R: V kabině budík na budíku,
naše lasery měří, jak se vzdouvaj' vlny Atlantiku,
[: rychlost: patnáct set, výška: deset pět,
nocí letí naše parta starým dobrým Jumbo jet. :]
3. Pozdravujem velitele vzdušných sil
a taky George na majáku v Orresville,
a vůbec všechny, co jsou stále na nohou.
Zvětšují se žluté pásy runwaye,
dobře víš, jak lidské slovo zahřeje,
když ve sluchátkách slyšíš "go go go".
R: Škoda, že holky tu nejsou s námi,
no ale lodě plujou - přístavy zůstávají.
Ať barman dělá led, ať zablokuje levý střed,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet,
ta čtyři pravá místa pro naši partu v Jumbo jet.

Cop

Sponzor: www.srovnava.cz - vyberte si pojištění online!

Jméno mý

Fešáci

G

1. Jméno mý zná Lousiana

Ami

jméno mý zná Buffalo

Dmi

vidělo mě Kansas City

C

G

slyšelo mě Ohio.

2. Já sem vždycky měl rád lidi
celej život sem jim hrál
teď mě čeká turné jiný
farář kříž už udělal.
3. Tak vy ženský už nebrečte
a chlapi přestaňte klít
už tu rakev zabouchněte
mám tam kšeft už musím jít.
4. Do rakve mi banjo dejte
do kabátu balík strun
ňáký prachy uskudlete
abych moh pít v neby rum.
5. Už ten funus ukončete
už mě to ňák nebaví
kůže na bubnu mi vlhne
a struny mi rezaví.
6. Hergot štvou mě vaše slzy
dyť sem se dřív s váma smál
vyprávěl bych fóry brzy
ale musím zase dál.
7. Kapelo tak sbal si vercajk
vůbec mi to nevadí
stejně vám to banjo schází
stejně vám to neladí.
8. Všichni jednou uvidíte
že vám budu zase hrát
všichni mě zas uslyšíte
nemusíte pospíchat.
9. V každým městě vyprávějte
až se holky budou ptát
v každým městě vyprávějte
že sem odjel jinam hrát.
10. Na hrob můj pak nápis dejte
že mě znalo Buffalo
vidělo mě Kansas City
slyšelo mě Ohio.
11. Jméno mý znaj v Mississippi
jméno mý znaj v Lousianě
hm.....

Píseň o tom, že zas bude líp

Žalman

Emi

R: Doufám, že zas bude líp,

G Emi D C H7

prázdný ka - pse zpívám,

Emi

doufám, že zas budu mít,

G

Hmi

na korále a na velkej flám,

C

Emi

na Tři krále, až pojedu k vám.

Rád tě vídám ve stínu trávy,

Ami

Hmi

Emi

jak si ležíš, jak ti chutná jarní déšť,

E7

C

jaké se mnou máš asi plány,

Hmi

C H7

když po milování vítr odliv má.

R: Doufám...

Čí bič holka tě popohání,

za obzorem čeká tulák Malej vůz,

jak uslyším v mém těle tání,

ledy praskaj v žilách smutky odnesou.

R: Doufám...

Rád tě vídám ve stínu trávy,

tělo tvý mi voní jako planej kmín,

jaké se mnou máš asi plány,

když mi zapínáš řetízky na botách.

R: Doufám...

Když náš táta hrál

Greenhorns

G

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

C

G

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával

D7

G C G D7 G

a tu svoji nejmilejší hrál.

2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Bedna od whisky

Hoboes

Ami C Ami E
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E Ami A
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.

A D E A
R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Když jsem štípnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

R:

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!

Nádraží

Fešáci

- G D Emi**
1. Šedý dům dává stín zápraží,
G D Emi
tady čas zapomněl nádraží,
G D Emi G
koleje rezavý letní žár roztaví,
D Emi
tady čas zapomněl nádraží.
2. Poslední stanice, dál už nic,
na perón vstupuje mráz a hic,
výpravčí vzpomíná, jak přijela drezína,
na perón vstupuje mráz a hic.
3. Návěští dávno už nevěští,
nejdou tu zpoždění, neštěstí,
nosič usnul za stolem, pražce voní karbolem,
nejdou tu zpoždění, neštěstí.
4. Čekárna nikoho nečeká,
nikdo sem nepřijel zdaleka,
proč by sem někdo jel, tady vítr trávu sel,
nikdo sem nepřijel zdaleka.

Diego

táborové písně

C **Dmi** **F** **C**
R: Diego, don Diego, krásný koně máš,
 Dmi **F** **C**
Diego, don Diego, proč máš v očích pláč?

C **Dmi** **F** **C**
1. Za to hříbě, done Diego, tady nuggety všechny mé máš,
 Dmi **F** **C**
za to hříbě, done Diego, za tu malou bílou tvář.

R:

2. Do očí pohleď svému koni, až v nich uzříš ohňů zář,
pak skloň hlavu do jeho hřívy a vzpomeň na těch chvil pár.

R:

Rec: Tenkrát, tenkrát jsem ještě nevěděl, staříčkový done Diego,
co
to hříbě pro tebe znamenalo, nevěděl jsem, že se přihnalo
ráno štváno září ohňů až k vratům tvýho ranče s malým živý
m
uzlíčkem v sedle.

R:

Severní vítr

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

- D** **Hmi**
1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
G **D**
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
Hmi **G**
Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
A7 **D**
a třpytí můj sen.
2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam marně budeš mi psát,
sám v dřevěný boudě sen o zlatý hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

D7 **G**
R: Severní vítr je krutý,
D **A7**
počítej, láska má, s tím,
D **D7** **G**
k nohám Ti dám zlaté pruty
D **A7** **D**
nebo se vůbec nevrátím.

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a zatloukám kříž.
4. Zde leží ten blázen, co chtěl dům a bazén
a opustil svou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Není nutno

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

z pohádky Tři veteráni

- D** **Emi**
1. Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,
A7 **D A**
hlavně nesmí být smutno, natož aby se brečelo.
2. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

Hmi D Hmi D
*: Nemít prachy - nevadí, nemít srdce - vadí,
Hmi D Hmi G A
zažít krachy - nevadí, zažít nudu - to vadí.

3.=1.

4.=1.

Alkohol

Alkohol

- G Emi C D**
1. Já mám bol a ten bol mě bolí,
G Emi C D
alkohol, ten všechny rány zhojí.
G G7 C D C D G
Kdybych já měl alkohol, ožral bych se až na mol.
2. Whisky, rum, slivovice bílá,
alkohol, to je moje milá.
Kdybych já měl alkohol, ožral bych se až na mol.
3. Bečku mít a dívku přitom líbat,
do ouška něžně jí zazpívat.
Kdybych já měl alkohol, ožral bych se až na mol.
4. Zima velká, vítr silně duje,
alkohol teplo udržuje.
Kdybych já měl alkohol, ožral bych se až na mol.
5. Až umřu, tak nechte mě bolu,
mý kosti svěřte alkoholu.
Kdybych já měl alkohol, ožral bych se až na mol.
6. Děvče mé dávno chodí s jiným,
a já vím, že tím nejsem vinný.
Zavinil to alkohol, ožral jsem se až na mol.
7. Až umřu a dojdu klidu,
Mý kosti naložte do lihu.
Kdybych já měl v hrobě hnít, naučil bych červy pít.

Kdyby tady byla taková panenka

Žalman

- G**
1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
D7 **G**
která by mě chtěla, :]
C **G**
[: která by mi chtěla syna vychovati,
D7 **G**
přitom pannou býti. :]
2. [: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti, :]
[: ty by jsi mi musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti. :]
3. [: Kdybych já ti musel kolíbkou dělati,
do dřeva netíti, :]
[: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití. :]
4. [: Kdybych já ti měla košiličku šíti
bez jehly a nití, :]
[: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :]
5. [: Kdybych já ti musel žebřík udělati
až k nebeské výši, :]
[: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
(**Emi**)
byl by konec všemu. :]

Dva tuláci

Cop

- G** **C**
1. Trať se pěkně leskne, na trati nákladák,
G **D** **G**
dva tuláci táhnou, přes rameno vak.
2. Ten jeden je můj brácha, ten druhý bratranec,
jdou z New Orleansu až tam na konec.
G **C** **G** **D** **G**
R: Já své touhy, touhy znám: zas jít kousek, kousek dál.
3. Až tam do Arkansas namísto domova,
najít svoje děti na cestách jako já.
R:
4. Kam vás to, hoši, táhne, co vstát vás přinutí,
jó, trestanecký pouta - těm není vyhnutí.
R:
5. Šaty z vás můžou spadnout, palce vám lezou z bot,
prýč tím širým světem, tak plným zlob a slot.
R:
R:

Nic víc

Cop

G **C**
R: Nic víc, nic víc nemám, nemám,
G **D** **G**
za nádražím mě čeká nákladník.

G **C**
1. Vypadá to tak se mnou,
G **D** **G**
střechou mou je nebe nad hlavou.

R:

2. Vandrem jít, co budu žít,
jsem jako pták, pták znovu vyrazí.

R:

3. Vandrem jít, co budu žít,
s partou lidí, co taky uměj' pít.

R:

R:

Pár minut

Cop

G D Ami C G
R1: Tvých pár minut si připíchnout jak kytku na kabát,
D Ami C D (D, D, D, D, G Ami G)
mávnout křídly a plný kapsy tvojí lásky mít.

G D Ami C G
1. To bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,
D Ami C D
probudit den a vyprávět mu sen, a potom jen mu říct:

R2: Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát,
mávnou křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.

2. Tunelem snů, tak krátkým i tak dlouhým, teď běžím sám,
až přijdu k vám, minut pár svých dní [: jen mi dej, :] hej.

R2:

3. Jó, to bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,
zatřást dnem a sebrat spadlej čas, co [: není zlej, :] hej.

R2:

R2:

R2:

Drnová chajda

Greenhorns

1. Já tu na svém dílci, celkem vzato, bídnej život mám,
a tak vypadám dost divně, pámbu ví,
myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám
na mém dílci v starý chajdě drnový.

R: Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený,
kolem kojoti se plíží hladoví,
dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkenný
na mém dílci v starý chajdě drnový.

2. Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí - kdopak ví,
sotva napadlo mě tenkrát, že kdy potkám tenhle kout
na mém dílci v starý chajdě drnový.

R:

3. Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví,
jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává
i na mém dílci v starý chajdě drnový.

R:

R:

Mávej, stůj

Cop

G

R: Tak sbohem, já zpívám "mávej, stůj",

C

G

nechod' se mnou, já nejsem už tvůj,

Emi

teď po krk mám tvoji krásy, schovej se, déšť ti vlasy

G

D

G

smáčí, mávej, stůj.

1. Snad dvěstě let já s tebou musím žít,
vařit, prát a házet hnůj,
říkáš: skoč nakoupit, já v salón krásy musím jít,
tak co děláš, nekoukej, nestůj.

R:

2. Když k zrcadlu mě někdy pustíš, s hrůzou zjistím,
že přes hlavu jak klisna voprat' mám,
tak tohle teda ne, jdi k čertu, už tě nechci mít
a nevím, kam dál pospíchám.

R:

G

Emi

R: + teď po krk mám tvoji krásy, schovej se, déšť ti vlasy

G

D

F

G

D

G

smáčí, mávej, smáčí, mávej, stůj.

Whisky, to je moje gusto

táborové písně

D **A D** **A**
R: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
Emi **A** **D** **Hmi** **Emi** **A**
kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
D **A D** **G**
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
Gmi **D** **Hmi** **D** **Hmi**
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
D A D
jen když je co pít.
Dmi **Gmi**
*: Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
Dmi A
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Dmi **Gmi**
kdo chce se státi mužem, ten whisky pije rád,
A **D**
a proto všichni můžem společně zazpívat:
R:

Tereza - Osamělý město

Hoboes

1. Ten den, co vítr listí z města svál,
můj džíp se vracel, jako by se bál,
že asfaltový moře odliv má
a stáj že svého koně nepozná.

R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdných beden zotvíraných aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válej' se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčí.

R:

1. V zátoce naší je celej den stín,
 C **G7** **C**
 Ami **C**
dneska je tichá, já dobře vím,
 Ami **C**
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
 F **C**
za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hondy na práci vzal?
3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát
4. Zítř se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

G

1. Smím, všechno smím,

jenom nesmím ti dát kytky do vlasů,

D

kapsy jsou schránky prázdný,

C

Emi

jenom ruce se v nich hřejou,

D

neříkáme slova žádný,

C

G

a děti se nám smějou.

R: Čekáme od bývalých přátel pozvání,

D

C

G

co vyšli z nás, co vyšli z nás,

Emi

trochu vůně lesů, trochu lásky dáme,

G

C

G

na tu láhev smutný pravdy,

D

G

na tu ještě máme.

2. Spím, dlouho spím,

jenom nespím, když mi s jinou utíkáš,

pak vstávám jako slůně,

připadá mi hrozně hloupý,

proč vůbec dítě stůně,

a štěstí že se koupí.

R:

3. Víím, nic nevím,

jen to jaký bude zítra počasí,

kapsy jsou schránky prázdný,

řekni, kde peníze jsou,

nikdo neví jak je krásný,

když se nám děti smějou.

Za ruku mě vem

Žalman

Ami

1. Za ruku mě vem, řekni, jak se mám,

Emi

Ami

když se navracíš k ránu po špičkách,
za pár babek jen já prohrál jeden flám,

Emi

Ami Dmi7 E7

jeden blbej den v noci do dna splách'.

Ami

R: Často nás napadá, že pravda shůry nepadá,

G

Ami

páni se maj', mají na zemi ráj,
peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,

G

Ami

můžem se smát a na blázny si hrát.

2. Za ruku mě vem, když jinam utíkám,
jako dravá řeka jsem nespoutaná,
já se toulal jen, hledal ztracenej prám,
zbyl jsem ale sám, láska provdaná.

R:

3. Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje
z toho města snů, co nás uspává,
za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje
a nespoutaná hříva stádu zamává.

R:

Jdem zpátky do lesů

Žalman

- Ami7** **D** **G C G**
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 **D** **G C G**
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 **D** **G Emi**
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 **D** **G D**
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G **Emi**
R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami7 C7 **G D**
kde není už místa, prej něco se chystá,
G **Emi**
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 **G**
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
mělo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Betty

Hop Trop

- Gmi F D**
1. Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal:
Gmi F D
"Hrab a dři anebo umři!" a pak na západ se hnal,
A G D
z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,
G D A7 D D7
mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.
G Ami
R: Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknou špunt,
D G
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
Ami
doufám, že to s nima zámáknou, vodsad' dál už nepudem,
D G
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.
2. Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,
za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojd' mě vobejmout,
tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.
- R:
R:

Myslím na Colorado

Cop

G **G7** **C** **G**
R: Myslím na Colorado, jak tenkrát jsem ti hrál
D
vo kolejích, vo cestách, vo náručích,
G **G7** **C** **G**
vše je teď hlavou dolů, nák utich' hukot kol,
D **G** **C** **G**
zlo je dobré, dobro zlé, jako to blues.

G **G7** **C** **G**
1. Jediný, co zůstalo mi, je má hlava v dlaních,
D
naše láska že prej nikdy nezmizí,
G **G7** **C** **G**
a ze slibů, cos' mi dala, zbyla jenom lež cizí,
D **G**
jediný, co zůstalo, je trápení.

R:

2. Pustilas' mě rychle k vodě, když jsem sám padnul na dno,
tolik jsem tě potřeboval, vždyť ty to víš,
ty sis našla novou lásku, novej dům a spaní,
jediný, co zůstalo: hlava v dlaních.

G **D** **G**
R: + zlo je dobré, dobro zlé, jako to blues ...

Pastorale

Cop

1. Zůstal jsem sám jako ta tráva,
co se motá někde na pláni,
jsem rozbitej jak starej vagón,
nedokážu skočit na courák.
2. Pane, cejtím, jak se tu motám,
ten vlak už měl tady dávno být,
slyším, jak houká, zatáčkou jel,
ten mě spasí, nebudu sám.
3. Budou v nebi, budou v nebi vlaky plný hoboos, vlaky plný hoboos
a vagóny, a vagóny, kde se můžem skrýt,
taky brzdaři, taky brzdaři budou policajti, budou policajti,
který řeknou, který řeknou: dál po svejch jít.
4. Hej, průvodčí, jak bude trvat dlouho,
než dojedem na Max-Dickson Lane,
fíra ať zahouká, trochu zpomalí,
vždyť nejsme štráf vod Tennessee.

Tvá máma ví

Cop

1. GCG Tvá máma ví, kdo měl tě rád,
D
táty hned já chtěl jsem se ptát,
GC
kdy dceru svou mi může dát,
GDG
přešlo pár dní, jsem celkem rád.
CG
R: Já před láskou, já před láskou tvou utíkám,
D
už poslední snad šanci mám,
GC
každej se ptá, kam pospíchám,
GDG
já před láskou tvou utíkám.
2. Chtělas' mě jen pro sebe mít,
na polštář svůj mý jméno šít,
prstýnek dát, peníze vzít,
zakázat hrát, kouřit a pít.
R:
3. Že prej, drahá, máš se mnou kříž,
ať se vrátím, marně prosíš,
než s tebou žít, rád umřu spíš,
počkej let pár, pak uvidíš.
R:
R:

Tvůj stín

Cop

- G**
1. Tvůj stín mám v patách dál,
C
tvůj mám nevšední zájem,
G **C**
ty ptáš se moc a já lžu
G
a zdá se mi, kam se hnu,
D **G**
že tvůj stín v patách mám.
2. Tvůj plán na všechno mám,
tvůj mám jízdní řád,
a kdy tě mít, jak tě hrát,
jak měl bych jít a jak stát,
já krok jinej mám.
3. Tvůj prám ať pluje dál,
já svůj chci řídit sám,
tak lítám v tom a je nás víc,
je nejlíp hrát, až je ti hic,
to z nás každej si přál.
4. Tak dál jen to svý,
tak dál málokdo ví,
prej copak já, bez ptaní,
už nejde to bejt bez hraní,
[: tak dál jedem to svý. :]

Šlapej dál

Greenhorns

- G (A, A)** **D7 (E7, E7)**
1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
G (A, A)
vlak houká, v kopci je pomalej,
D7 (E7, E7)
tak vstávej z tý udusaný hlíny,
G (A, A)
hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej.
G (A, A) **D7 (E7, E7)**
R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
G (A, A)
tohleto je město proklatý,
D7 (E7, E7)
a šerif náš, ten nerozumí žertům,
G (A, A)
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý.
2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějakej vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.
R:
3. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jeď dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.
R:

Nelly Blay

K. T. O.

C **G**
1. Každý večer v ohradě já koně nechávám,
C **F** **G** **C**
v zanedbaný zahradě svou milou čekávám.

C **F** **C** **G**
R: [: Blay Nelly, ó, Nelly, je to dívka má,
C **F** **G** **C**
v kuchyni se otáčí, i milování zná. :]

2. Takovouhle paštiku, co ona umí péct,
za tu chtěl bych na kraj světa na rukou ji nést.
R:

3. Tuhle dívku Nelly Blay já nechci nechat být,
ona už to taky ví a hned si mě chce vzít.
R:

4. Tuhle dívku Nelly Blay, tu si vyberem,
paštičky jí v kuchyni pak všechny seberem.
R:

Buráky

K. T. O.

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.

2. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

R:

3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R:

Pane Bože, vod tý lásky zachraň nás

Hoboes

A Es7 Hmi7 A7 D

D **A7** **D**
1. Já šlapal jsem už dlouho a slunce jako pec,
D7 G **D**
mý břicho bylo prázdný, jó, zatracená věc,
D7 G **D**
[: u cesty chajda stála a holka se tam smála,
A7 **D D7**
a prej abych šel dál, a bum, a spadla klec. :]

G **Ami7**
R: Dlouhej vlas, outlej pás, hubičky zas a zas,
D7 **G C#7 Ami D7**
pane bože, vod tý lásky zachraň nás,
G **Ami7**
ženská ti zlomí vaz, utíkej, dokud je čas,
D7
G D7 G A Es7 Hmi7 A7 D
každej chlap nám může k týhle písni zpívat druhej hlas.

2. A byla celkem milá a dalo se s ní žít,
jen fajfku zahodila a zakázala klít,
[: to vydržet se dalo, jen jediný mě štválo:
že od prvního dne jsem whisky nesměl pít. :]

R: Dlouhej vlas...

3. Jsem akorát tak starej, abych vám radu dal:
na ženskou jenom mrknout, a honem mazat dál,
[: ten, kdo se drápkem chytne a hned do toho vlítne,
to není žádněj chlap, čert aby ženský vzal! :]

R: Dlouhej vlas..

4'. Že měla černý voči, tak jsem tam zůstal rád,
a že mě ráda měla, já ji měl taky rád,
byla to holka skvělá, jen jednu chybu měla,
že jenom kvůli ní nesměl jsem karty hrát.

R: Dlouhej vlas..

Lodníkův lament

Hop Trop

Emi G D G D G
1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
D Emi D Emi
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
G D G D G
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
D Emi D Emi D G D G C G
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.

G D
R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
G
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
D
voženit se, vzít si nákou trajdu copatou
G Emi
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdrav
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

No to se ví

Kapitán Kid

1. To, co na nás doma čeká, není zrovna fajnový,
od pondělka na koni letos jako předloni,
je to zatracenej úděl, do prašivejch estakád,
jipijou, jipijou, náký cizí krávy hnát.
- R: No to se ví, zase se sejdem,
za sedm let či příští tejden,
budeme hrát, budeme zpívat,
přijďte se dívat, bude nám hej.
2. Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
ti, co neznaj' čistý víno, ať se z louže napijou,
jipijou, jipijou, možná, že to přežijou.
- R:
3. Všechno špatný jednou skončí, pámbu to tak nenechá,
pochopí, že tenhle svět se mu zrovna nepoved',
vod tý doby bude z hlíny lepit samý anděly,
jipijou, jipijou, a taky zruší pondělí.
- R:
- R:

Bláznova ukolébavka

táborové písně

G **D** **C** **G**
1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
D **C** **G**
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
D **C**
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
D **C** **D**
zas má bílej plášť a v okně je mříž.

G **D**
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
C **A**
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
G **C** **G** **C**
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
G **C** **G**
jestli ty v mých představách už mizíš.

2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R:

Černý muž

Alkohol

G C G G D G

1. Černý muž pod bičem otrokáře žil
kpt. John Brown to zřel

Glory, glory...

2. Sebral z Virginie černých přátel šik
prapor svobody tam zdvih

Glory, glory...

3. Hrstka statečných však odolána
kpt. John Brown je jat

Glory, glory...

4. Zvony z Charlestonu v dáli temně zní
na pozdrav to poslední

Glory, glory...

5. John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí
jeho duch však kráčí dál

Glory, glory...

John Brown

táborové písně

- G**
1. Černý muž pod bičem otrokáře žil,
C **G**
černý muž pod bičem otrokáře žil,
H7 **Emi**
černý muž pod bičem otrokáře žil,
Ami **D7** **G**
kapitán John Brown to zřel.
- G**
R: Glory, glory, haleluja,
C **G**
glory, glory, haleluja,
H7 **Emi**
glory, glory, haleluja,
Ami **D7** **G**
kapitán John Brown to zřel.
2. [: Sebral z Virginie černých přátel šik, :]
sebral z Virginie černých přátel šik,
prapor svobody pak zdvih'.
R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
prapor svobody pak zdvih'.
3. [: V čele věrných město Harper's Ferry jal, :]
v čele věrných město Harper's Ferry jal,
právo vítězí a čest.
R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
právo vítězí a čest.
4. [: Hrstka statečných však udolána jest, :]
hrstka statečných však udolána jest,
kapitán John Brown je jat.
R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
kapitán John Brown je jat.
5. [: Zvony Charlestonu z dále temně zní, :]
zvony Charlestonu z dále temně zní,
Johnův den to poslední.
R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
Johnův den to poslední.
6. [: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :]
John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí,
jeho duch však kráčí dál.
R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
jeho duch však kráčí dál.

7. [: Kráčí dál a v košili se třepotá, :]
kráčí dál a v košili se třepotá,
je mu zima veliká.
R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
je mu zima veliká.
8. [: Jeho kosti byste marně hledali, :]
jeho kosti byste marně hledali,
černoši je sežrali.
R: Glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
glory, glory, haleluja,
černoši je sežrali.

Rodné údolí

táborové písně

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zkrátka bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
 nashledanou, rodné údolí,
 já volám: nashledanou, nashledanou,
 při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mě nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

G
1. Na Okeř je cesta jako žádná ze sta,
D7 **G**
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samotén na světě,
D7 **G G7**
sotva pletu nohama,
C **G** **A7** **D7**
na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
G
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
D7 **G**
začli sobě notovat.

G **D7**
R: Na hradě Okeři světla už nehoří,
G **D7** **G**
bílá paní šla už dávno spát,
D7
ta měla ve zvyku podle svého budíku
G **D7** **G G7**
o půlnoci chodit strašívát,
C **G**
od těch dob, co jsou tam trampové,
A7 **D7**
nesmí z hradu pryč,
G **D7**
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
G **D7** **G**
on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okeř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

Zuzana

táborové písně

G **D**
1. Přicházím až z Alabamy se svým banjem sám a sám
G **D** **G**
a teď jdu do Louisiany navštívit svou milou tam.

C **G** **D**
R: Ó, Zuzano, Zuzano, mám tě rád
G **D** **G**
přicházím z té velký dálky k vám, na banjo budu hrát.

2. Slunce praží, z nebe hromy hřmí, můj cíl je dalekej,
jenže láska má mě provází, Zuzano, neplakej.
R:

3. Včera v noci měl jsem krásnej sen, a teď ho povím vám:
zpíval jsem Zuzaně pod oknem, Zuzano, rád tě mám.
R:

4. Zuzana se z okna vykloní a šátkem zamává,
vzdychne, slzu z oka uroní, ach, neplač, lásko má.
R:

Prokletá fordka

Hoboes

Emi A Emi A Emi A Emi A

Emi **D**
To ráno před sebou mám
C **Emi A Emi A**
na věčnej čas, do konce žití
Emi **D**
měli jsme za sebou flám,
C **E E4sus E**
byl skoro den, došlo nám pití.
G **C**
Nesedej do Fordky Jacku
G G4sus G
máš toho dost
C
předák tě vyhodí z fleku
Emi D C Ami Emi A Emi A
bude mít zlost.

Zapal si cigáro Joe
Jackovi den ukáže cestu,
tak jsme čekali ve dvou
na těch pár mil, co vedou k městu.
Nesedej za volant Jacku
dyť máme čas,
zůstaneš tuhej na fleku
zlomíš si vaz.

Jak slunce stoupalo výš
povídá Joe, musíme za ním
asi se už nedovíš
proč si bral pás ke střelnejm zbraním.
Sedli jsme na koně Jacku
a jeli Ti vstříc
měli jsme kousek do breku
a Ty už nic víc.

Ležel jsi tichej a sám
neměl jsi čas vytáhnout zbraně,
to ráno před sebou mám
čas nevzal spleen zvonící hraně.
Tak Ti Joe zatlačil voči
já vykopal hrob,
šťěstí se jak karta točí
E D C Ami E
a ty jsi byl trop

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C F6 F#6 G6 C
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
F6 F#6 G6 C
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
F6 G6 Ami Cdim
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
F6 F#6 G6 C
podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 F6 C
R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
F6 G6 F6 C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
F6 G6 F6 C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
F6 F#6 G6 F#6 F6 C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
F6 F#6 G6 F6 F#6 C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

C F6 F#6 G6 F6 F#6 C
R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Smutný psaní

Rangers - Plavci

- C** **G7**
1. Dnes je pro mě černý, nejsmutnější ráno,
C
dopis dostal jsem černě ozdobený,
Dmi
nevím ještě, co je tam uvnitř napsáno,
G7 **C**
když ho vidím, oči mám zarosený.
2. Tak tu sedím, v ruce mám tak smutný psaní,
máma píše, že si Pánbůh tátu vzal,
je teď sama doma, nemá nikde stání,
abych prej se za ní domů podíval.
3. Kdybych šel hned nejrychlejší koně sedlat,
s větrem v zádech letět chtěl bych jako blesk,
nemoh' bych pro mámu nic jinýho dělat,
než jí otřít slzy a zahnat jí stesk.
Rec: Vzpomínám si dobře na to krásný ráno,
když jsem mámě, otci lehce sbohem dal,
otec říkal mi, že mám v osudu napsáno,
abych celej život do svejch rukou vzal.
G7 **C**
- 4.=3. + než jí otřít slzy a zahnat jí stesk ...

Nezacházej slunce

lidové písně

- G** **Ami**
1. Nezacházej slunce, nezacházej ještě,
D **C** **D**
já mám potěšení, na dalekej cestě,
G **Hmi** **Emi** **G** **Ami** **D** **G**
já mám potěšení, na dalekej cestě.
2. Já mám potěšení, mezi hory doly,
|:žádnej neuvěří, co je mezi námi:|
3. Mezi námi dvěma, láska nejstálejší,
|:a ta musí trvat, do smrti nejdelší:|
4. Trvej lásko, trvej, nepřestávej trvat,
|:až budou skřiváci, o půlnoci zpívat:|

Neplač, malá

Rangers - Plavci

- D** **D77** **G** **D**
1. Neplač, malá, neplač, malá, to ti nesluší,
Emi **A7**
už zítřejší ráno ti slzy usuší,
G **D** **G** **D**
uvěříš, že brzy zmizí zklamání,
A7 **D**
připít si pak půjdem na další setkání.
2. Snad nevěříš, co jiní o mně ti říkají,
to mohou dělat druzí, co tebe neznají,
jak s rosou slzy zmizí, pak budu každý sám,
až uvidím tě jednou, tak snad ti zamávám.
3. Neplač, malá, neplač, malá, a jdi už klidně spát,
už nebudu si nikdy s tvými vlasy hrát,
tady nám stopy končí, tady se rozchází,
je to jen spadlý listí, který se rozhází.
4. A když se zítra vzbudíš a bude svítání,
uvidíš, jak slunce mlhu rozhání,
všechny stíny zmizí, zas bude slunce hřát,
a když mi řekneš: čekej, já počkám rád.

Nákladák

Petra Černocká

G **D**
Měl v ramenou, víc než se zdá
D7 **G**
a v očích místa vzdálená,
G7 **C**
jak noční stín svůj trajler hnal,
G **D7** **G**
na plný plyn, stále dál a dál.

Znal míle dní a týdny mil,
stokrát s dálkou zápasil,
stokrát měl smrt blíž než cíl
a přesto jel, znovu vítězil.

Měl v rukou cit a pevný stisk,
musel mít ten svůj denní risk.
Měl, prostě, rád jako nebe pták
svůj řvoucí dům, šedý nákladák.
Uměl se smát i vítr zmašť,
z očí žár a úsvit krášt,
chtěl se hnát a být jen tím,
čím chlap je rád,
když je pánem svým.

Snad řek mi víc, než dnes já vám,
když vez mě tmou až bůhví kam
a možná vím, proč létá pták,
proč muži řídí nákladák.
Umím se smát i vítr zmašť,
ze rtů dalek úsvit krášt,
věčně žít své týdny mil
/: a v rukou mít láskou svou i cíl :/

Stovky Vlaků

Pacifik

D **A7** **D**
Když je člověk sám, pak neví, kam by rukou sáh,
A7 **D** **D7**
stává se pak obyčejně zaměstnancem drah.
G **A7** **D** **D7**
Po nocích a o nedělích šraňky stahuje,
G **A7** **D**
na zpocený okna prstem touhy maluje,
A7 **D**
když je člověk sám tak mnohé snáze pochopí.

D7 **G** **D**
R.Ty stovky vlaků, co tu jezdí dobře znám,
D7 **G** **D**
aspoň v tý nádražácký boudě nejsem sám,
F#mi **A**
do dálky běží lesklý pásy kolejí,
G **A7** **D**
že vedou někam domů, je mou nadějí.

Nepospícháš, když tě čeká jen studenej práh,
zaprášená petrolejka, ze samoty strach,
chtěl bys někam přes koleje mezi lidi jít,
jen tak v hadrech vod voleje dobrej pocit mít,
nepospícháš, i když déšť ti oči zarosí.

Osvětlený vagóny když míhají se tmou,
jen pro sebe ponecháš si prosbu jedinou,
aby u tvý boudy jednou rychlík zastavil,
ty bys celej ve svátečním klidně nastoupil,
vodjel tam, kde touhy tvý se rázem vyplní.

Blátivá cesta

Pacifik

- C** **Emi**
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
F **C**
cestou dál nechceš jít,
F **C** **Emi**
kde jen máš touhu bláznivou,
Dmi **G** **C**
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.
Ami **G** **Ami**
1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
C **G** **C**
ve slunci kotě usíná,
F **G** **C** **Ami**
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
D7 **G**
život prej stále začíná.
2. Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
čas běží, je to ale znát.
- R:
3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.
4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R:

Dobrej den

Pacifik

C **G7** **C**
Kdybys žil podruhý, čím bys byl,
G7 **C**
kdybys žil potřetí, čím bys byl?
Emi **Ami**
Byl bych dál tím, co jsem
F **G7**
a co víc taky jen,
C **G7** **C**
když mi dá slunce můj dobrej den.

F
R.Dobrej den slunce dává
C **Ami** **F** **G7**
a před očima tráva vyrůstá, vyrůstá,
F
a ty rád třeba pěstí,
C **Ami** **F** **C**
chraň kousek toho štěstí dojista, dojista.

Kdybys žil podruhý, kam bys šel?
Kdybys žil podruhý, co bys chtěl?
Proč jen chtít pořád víc,
to má svůj rub a líc,
co chci mít nestojí vůbec nic.

R.Dobrej den

Kdybys žil podruhý, co chceš mít?
Kde chceš stát a jak dál vůbec jít?
Nehledám ideál,
pro něj žít bych se bál,
proč bych sám sebe jen předstíral.

R.Dobrej den

Oregon

Pacifik

- Emi** **G** **Emi**
1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
G **Emi**
kdo zbournal ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
Ami **Emi**
těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
Ami **H7**
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
Emi
G **Emi**
kdo přes pláně hnál tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít
.
C **D** **G** **Emi**
R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
C **D** **Emi**
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
it,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít
,
na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,
kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.
R:
3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány, a přesto leze výš,
hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.
R:
R: Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

Velrybářská výprava

Pacifik

- C** **F** **G7** **C**
1. Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvaněj Knecht:
Ami **Dmi** **G7** **C**
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!"
F **G7** **C**
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
Ami **Dmi** **G7** **C**
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."
C **F** **G7** **C**
R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
Ami **Dmi** **G7** **C**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]
2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
R:
3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
R:
4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."
R:
5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet', chachacha,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.
R:

Povídej

Petr Novák

C **G** **C**
1. Povídej, jestli tě má hodně rád, víc než já,
G **C**
jestli, když večer jdeš spát, ti polibek dá,
Emi **F** **C** **G** **C**
tak jako já, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

2. Povídej, nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
neboš' ho nechala jít, když šel k jiný spát,
tak jako mě, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej.

G **C** **E** **F** **C**
R: Povídej, jestli se ti po mně stýská, když večer jdeš spát,
D **F** **C**
jestli, když v noci se blýská, nepřestala ses bát.

3. Povídej, ne, já se nevratím, jdi domů spát,
tvou lásku ti oplatím, víc nemůžu dát,
jak jsem dal dřív, to už je dávno, tak povídej, hej, povídej

.

R:

4.=3.

Náhrobní kámen

Petr Novák

1. Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
kde rostou stromy bez listí,
tak vyjdeš na místo, kde tvý slzy spadnou na hrob,
co nikdo nečistí.

2. Jen starej rozbitej náhrobní kámen
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepni ruce svý a zašeptej ámen,
ať jsi tulák nebo král.

Rec. Dřív děvče chodilo s kyticí růží,
rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší,
pod jejím krokem tál sníh.

3. Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.

4. Pak jsem jí uviděl, ubohou vílu,
na zvadlých květech věčně snít.
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla žít.

5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svoji píseň jsem jí hrál.

Já budu chodit po špičkách

Petr Novák

C **A****m****i** **F** **G**
1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,
C **A****m****i** **F** **G**
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.

D**m****i** **G** **D****m****i** **G**
R: Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
D**m****i** **G** **F** **G**
ráno, až slunce vyjde v tmách, polibkem tě probudím.

2. Jdi si lehnout, ať už spíš a ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.

R:

3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.

R:

Růže z Texasu

Waldemar Matuška

G **G7** **C** **G**
1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít
D7
v tom potkám holku hezkou až jsem Vám z koně slit
G **G7** **C** **G**
Měla kytku žlutých květů, snad růží, co já vím
D7 **G**
znám plno hezkejch ženskejch květů, ale tahle hraje prim

G7 **C** **G**
R: Kdo si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou
D7
Děj si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou
G **G7** **C** **G**
Ať máš koltak nízko u pásu, ať jsi třeba zloděj stád
D7 **G**
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a že hrozně řada tanci, však právě nemá s kým
tak já jsem se ji nabídl, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát

R: Kdo si kazí smysl pro krásu...

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát
ona byla krásná, stihla, rovná, skrátká akorát

R: Kdo si kazí smysl pro krásu...

4. Od těch dob švy stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou
tak v duchu pořád hledím tu tuží voňavou

R: Kdo si kazí smysl pro krásu...

Kamarád

Jan Nedvěd

C

1. Měsíc cestou svojí nad řekou
když hvězdy provází
každej kamarád si s kytarou

C7

F,C

svý tóny nachází lalalaj ...

G

Jdeme spolu cestou dál

G7

C

aby oheň věčný kamarádký plál.

C F G Ami**G,C**

Ref: Lalalalaj

2. Někde v dálce život probouzí se jinej umírá
ještě dneska patnáct let ti biže
zejtra šedesát lalalaj ...
Každou vteřinu se usmívej
a v duši pláč a smutek ukrývej.

Ref: Lalalalaj

3. A když vlasy tvoje šedivý
tvá píseň utichá
můžeš s klidem říct svý poctivý
jen Ahoj do ticha lalalaj ...
Přijdou tuláci ti sbohem dát
pak šepem řeknou "Byl to kamarád".

G **C** **G**
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
D7 **C** **G**
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
C **G**
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
D7 **C** **G**
za čas odletěl, každý zapomněl.

G **D7**
R: Měl kapsu prázdnou Franky dlouhán,
C **G**
po Státech toulal se jen sám,
C **G** **D**
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
C **G** **Emi**
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
C **D**
a každý, kdo s ním chvílku byl,
C **D7** **G**
ten dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,
a když pak večer ranče tiše usínaj',
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak jednou Frankyho vám našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí,
bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:

- C** **G7**
R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
C
ať ti každej den připomíná
C7 **F** **C**
[: toho, kdo je tvůj, čím ty jsi a kdo má rád,
G7 **C**
ať ti každej den připomíná. :]
1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trochu trhlý můj já.
Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.
R:
2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.
R:

Stánky

Nedvědi

- D** **G**
1. U stánků na levnou krásu
 D **Edim**
 postávaj' a smějou se času,
 D **A** **D**
 s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.
2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
 uteče den jak večerní zprávy,
 neuměj' žít a bouřej' se a neposlouchaj'.
- D7** **G** **A**
R: Jen zahlídlí svět, maj' na duši vrásky,
 D **Gmi**
 tak málo je, málo je lásky,
 D **A** **D**
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.
3. U stánků na levnou krásu
 postávaj', a ze slov a hlasů
 poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.
R:
R:

Emi

1. Totemy malovaný se sovími křídly

A

a stopou z vlčích drápů

Emi

G

a křeslo pro šerifa, to pro jeho vážnost,

D

když se zasedá,

Ami

a hlína bez trávy a z blízky skály kámen,

Emi

co v kruhu oheň chrání,

C

D

lampičky na chatách, když prší a je ti smutno,

Emi

abys' viděl, kam se dát.

2. Všude dobří lidé žijí,

ale na osadách dobro je jak zákon,

i když, jako všechno na hodnotách ztrácí,

i dobro odřenej má hřbet,

to jak se unavení lidé v pátek

zpátky na osady vrací

a ještě chvíli trvá, než si zvyknou,

že vyměnili svět.

3. A starý tepláky a konzervy a košile

a kytary a lásky

a písničky, co neztratily nikdy

moudrost ani klid,

[: chraňte tu nádheru, vy romantičtí blázní,

už pro to věčný mládí,

ten, kdo si umí hrát, ten stárnout nemá čas,

a kdo by nechtěl žít? :]

G

1. Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,

C

G

s kytarou na zádech, strun už jen pět,

D7

G

hezký oči uplakaný.

2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápali jsme ránem a v neděli zpět,
za tejden jsem u trati stál.

C

G

R: Víš, holky těžší to maj',

Ami C

G

víš, holky těžší to maj'.

3. Říkal jsem jí "štístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.

R:

- 4.=1.

Čtyřlístek

Nedvědi

1. Cestou na nádraží natrhal jsem kytek pár,
to tobě, lásko, asi by tam u kolejí zvadly,
až by přišel další vlak,
a pak jsem v trávě hledal čtyřlístek,
to tobě, lásko, pro štěstí, víš,
co je dneska dobře mi, co zítra bude, nevím,
no, jsem jen chlap,
ale mám rád, mám rád, tebe mám rád.

2. Cestou na nádraží zpíval jsem si písničky,
ty tvoje, lásko, o Moravě a o tuláckým ránu,
když se v trávě probouzí,
a pak jsem do studánky u tunelu hodil peníz,
víš, to se často stává,
že se potom na ta místa lidé spolu navrací,
[: protože mám rád, mám rád, tebe mám rád. :]

C Ami G C

C

G7

1. Prsty otlačený od řemínků, náplast na patách,

C

Ami

G

prach až pod víčkama, sluncem znavený,

F

čekaj' na nádražích na lavičkách,

C

Ami

G

až pojede jim ten správnej vlak.

2. Šátky na krku a širáky a páry těžkejch bot,

podle doby název pionýr či skaut,

co je po jménu, chtěj' na chvílku

si vlastní život do svejch rukou vzít.

Ami

R: Přišli zpívat jen a hrát,

G

F

C

trochu si postěžovat, že se jim moc stejská,

Ami

že tak strašně máme práce,

G

F

C

že už nezbývá nám na ně vůbec čas.

3. Vážný, až by člověk brečel, čelem do zdi narážej',

potom s natlučeným nosem zase dál,

s léty mnohý člověk pochopí

a radši zapomene to, co tolik chtěl.

R: **C Ami G C**

Igelit

Nedvědi

G **D** **C** **G**
1. Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť,
D **G**
pod hlavou boty, nůž, tátovu bundu šitou z maskáčů,
D **C** **G**
k ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj': hele, lidi, svítá,
D **G**
pak větvičky si nalámou na oheň, aby uvařili čaj.

Emi **D7** **G** **C** **G**
R: A všichni se znaj', znaj', znaj' a blázněj' a zpívaj'
Emi **D7** **G** **Ami** **G**
a po cestách dál, dál, dál hledaj' normální svět.

2. Ukrytý v stínu lesa, kvečeru znavený nohy skládaj',
kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp,
ten, kdo neví, nepochopí, nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život, ti uplyne jak od ohýnku dým.

R:

G **D** **C** **G**
*: Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť ...

D

1. Měsíc trpělivě poslouchal to,

G

čemu ještě včera říkali jsme zpívání,

A7

už nás zůstalo tak na trojhlas

D

a ptáci oznámili, že brzy přijde svítání.

2. Ještě do žhavýho přidej trochu jehličí,
ať naposled to zavoní,
a na hodinky nekoukej,
spát půjdeme, až zvony ze vsi zazvoní.

D7

R: A pěkně podle starých zvyků,

G

i když je skoro ráno, dobrou noc si popřejem

A7

a poděkujem k východu,

D

že Manitu nám dopřál ještě jeden den.

3. Spousta obyčejnejch věcí tady kolem
ještě dovede nás za srdce vzít,
starý pádlo, bůhví odkud,
a bílej šátek holky, co hledala v řece klid.

4. A ranní slunce, když se korunami stromů
v mlze mezi kmeny prodírá,
a šerif, že nemůže spát, tak vezme kytaru
a něco naschvál zazpívá.

R: 3x

- D**
1. Když jak užovka si přijde den,
znáte to, nechce se vstát,
a zipy spacáků jak vodu kmen rozevře,
A7
někdo začne hrát,
G
taková přenádherná vůně dříví hořícího
D
pošimrá ti nos,
A7
jak první kroky v trávě studěj',
D
to jak vyšláp' sis do rána bos.
2. A první písnička a první čerstvej smích,
první paprsky a stín
táhnou se z korun stromů v jasnejch přímkách
a přes ně k nebi letí dým,
a člověk pochopí, proč rána tichý jsou,
to z úcty k světu snad,
ty rozhlížíš se, málem by sis sednul,
jak to tu máš rád.
G
R: Když po kopcích se probouzí svět,
D
ty balíš, když jsi něco sněd',
A7
u trati trháš první kytku, dáváš holce, však ona ví,
D
G
a první vlaky, prvních tunelů chlad
D
a první výhybka, tajně zkoušíš si hrát,
A7
a první zakopnutí o ten pražec navíc, jak ses' zapovídal,
D
G
a první hlasy ptáků v komínech skal,
D
lavičky na nádražích, kde pohledy jsi psal,
A7
závratě z viaduktů, kde mě to vždycky láká zkusit se vznést,
D
G
a první zátočiny stříbrnejch řek,
D
po stráních stáda, tichej mlčící vlek,
A7
a telegrafní dráty, co se před tunelem sehnou trochu níž,
D
G
setkání s kamarády ze vzdálenejch měst,
D
navzájem píšete si adresy cest,
A7
tu a tam káně krouží, hledá v poli myš, no, má asi hlad,
D
G
a čapí hnízda a měď kostelních střech,
D
zákryty vinic, nápisy na starejch zdech,

A7 **D**
hřbitovní rozvrzaný vrátka a pan farář spěchá přes náves dál,
G D A7 D G D A7 D
tududu ...

D

1. Spí Jižní kříž,

Hmi

A

jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,

Emi

to na studený zemi

D

Hmi

A

ještě uměli jsme milovat a spát.

2. Dál, však to znáš,

světem protloukal ses, jak ten život pádí,

dneska písničky třeba vod Červánku

dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

Emi

D

R: Zase toulal by ses Foglarovým rájem

Hmi

A

a stavěl Bobří hráz,

Emi

se smečkou vlků čekal na jaro,

D

Hmi

A

jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,

vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,

to když, naplněnej smutkem,

jsi plakal, plakal nebo snil.

R:

Kroužek

Nedvědi

- D** **G**
1. Rozhozený vlasy, v trávě chvíli spí,
A7 **D**
nohy unavený z těžkejch bot,
G **D** **G** **D**
kdo ví, co zdá se jí, co se jí zdá,
E **A7**
co tam za víčkama schováno má.
2. Na zápěstí z kůže kroužek skrývá dlaň,
tak nechte ji tu chvilku spát,
ať pocit jen má bezpečí odevzdaná,
šla s námi přes den všechno stejně jak kluk.
G **D** **A7**
R: Podívej, usmívá se, tiše, vždyť spí,
G **D** **A7**
co kdo z nás vlastně jeden o druhým ví,
D
tak pojďte hrát.
3. Ať probudí ji písnička, ať zpívá s ní,
ještě než otevře oči, hraj,
počkej, ta bude koukat, než zjistí, kde je,
do kolen opře hlavu vykulená.
R:
R:
- 4.=1.

Podvod

Nedvědi

- Emi** **Ami**
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D **G C G**
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami **Ami/C** **Emi**
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami **H7**
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- Ami**
R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct, že už ti nezavolám,
Ami **D**
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
G **H7**
podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,
Emi Emi/D Emi/C Emi/H Emi Emi/D Emi/C Emi/H
teď je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát – to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R:
R:

Proužek

Nedvědi

1. Ten **C** mír, **G7** když **F C** za kopcem svítá,
když **F** vystřídá **G7 C** se s nocí den,
a proužek **G7** dýmu **F C** z dřeva slunce vítá,
z **F** kytky **G7 C** motýl **C** vylít' ven.

C R: Někdo **F C** škrtne **F** sirkou, **C** někdo **C** zpívá,
někdo **F** ještě **C** zkouší **G7** spát, **F C**
u **F** potoka **G7 C** do vody **C** se dívá
jedna **F** holka, **G7** co **C** mám rád.

2. Vlasy **C** sváže **G7** do uzlu **F C** a kouká,
pak **F** vodu **C** dlaní **G7** rozčeří,
stud **F C** jí sluší, **F C** tak **G7** jako **F C** všem **G7** holkám,
co **F** na svou **C** krásu **G7** nevěří.

R: **C G7 F C F G7 C G7 F C F G7 C**

R:

3. Z odpadlýho **C** kousku **G7** starý **F C** kůry
srdce **F** jsem **G7** jí **C** udělal
a **F** večer, **G7** když **C** už **F C** začly **G7** lítat **F C** můry,
tajně **F** jí **G7** ho **C** do **F C** spacáku **G7** dal.

R: + [: jedna holka, co mám rád ... :]

Loučím se s tmou

Nedvědi

G D G
R: Loučím se s tmou,
C Emi D
už vím lásko má, už vím,
C D Emi C
zbloudil jsem, dám na tvůj půvab svůj hřích
G D G
a ty mi odpustíš, co já jen vím.

G D G
1. Byla krásná jak v louce květ,
C Emi D
byla šťastná, já chtěl a hned,
Emi D G C
byla hloupá, já k ránu se pomodlit chtěl,
G D G
pan Bůh mlčel, já sklízel, co sel.

2. Kdesi za duší je kout,
tam se vznáší snad přání těl,
cosi stoupá jak hlad, byl jsem slaboch a šel
a teď sklízím, co v touze jsem sel.

R: +
a ty mi odpustíš, co já jen vím.

Jarní tání

Nedvědi

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
a nad ledem se voda objeví,
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
tak nějak líp si balím, proč, bůhví.
- R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]
2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
- R:
3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.
- R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Hlídej lásku, skálo má

Brontosauři

C **G7** **C**
1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
F **C**
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
F **C**
já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
G7 **C**
měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.

C **G7** **C**
R: Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
F **C**
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,
F **C**
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
G7 **C**
víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.

2. Když mi "ahoj" povídá, úsměvem mě pohladí,
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

R:

Snad jsem to zavinil já

Olympic

- Emi G A Ami H**
1. Zas jsi tak smutná, kdo se má na to koukat,
Emi G A Ami
nic jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.
G F# F Emi G F# F Emi
R: Tak nezoufej, nic to není, za chvíli se to změní,
Ami D G H
snad jsem to zavinil já.
2. Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou
tou tmou obarvenou na černo, smutnou touhou.
R:

Dej mi víc své lásky

Olympic

- Emi** **G**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,
Emi **D H**
co podporujou dobrou náladu, aů,
Emi **A** **Ami**
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
Emi **H** **Emi (D)**
v noci chodit strašit do hradu, aů.
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů.

G **H**
R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
Emi **C** **G** **D**
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
G **H**
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
Emi **C** **G** **H**
já chci jen pohladit tvé vlásy, aů.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásy
zamknu si na sedm západů, aů.

R:

4.=3.

Jasná zpráva

Olympic

Sólo: 2x

G Em C D Am C
G

1. Skončili jsme, jasná zpráva,

Emi C D

proč o tebe zakopávám dál,

Ami C G

projít bytem já abych se bál.

G

Dík tobě se vidím zvenčí,

Emi C D

připadám si starší menší sám,

Ami C G

kam se kouknu, kousek tebe mám.

Emi G Emi Hmi

R. Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,

Emi G D

telefon, cos ustříhla mu šňůru,

Emi G Emi Hmi

knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,

Emi G D

píše se v ní, jak se lítá vzhůru,

Ami D

lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

G

2. Odešla's mi před úsvitem,

Emi C D

mám snad bloudit vlastním bytem sám,

Ami C G

kam se kouknu, kousek tebe mám.

Sólo: 2x

G Em C D Am C

R.

3. Skončili jsme jasná zpráva,

není komu z okna mávat víc,

jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Sólo: 2x

G Em C D Am C

Želva

Olympic

G C G C G C G C
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
G C G C G C G C
velmi radno je plavat na dno za ní,
D Emi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,
G C G C G C G C
nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu káď tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

G D C G D C G
R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,
C D C D
ona ho na něco nachytá, i když si to později vyčítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želez a spousty vodní.

R:

Osmý den

Olympic

G **C G C**
Z kraje týdne málo jsem ti vhod
G C
ve středu pak ztrácíš ke mně kód
Ami D
sedmý den jsem s tebou i když sám
G C G C
osmý den schází nám
V pondělí máš důvod k mlčení
ve středu mě pláčem odměníš
v neděli už nevím že tě mám
osmý den schází nám
D C G
Tužku nemít nic mi nepovíš
D C G
řekni prosím aspoň přísloví
D C Ami
osmý den je nutný já to vím
C Ami G
sedm nocí spíš jen spíš vždyť víš
Někdo to rád horké jiný ne
mlčky naše láska zahyne
pak si řeknem v duchu každý sám
osmý den scházel nám
Tužku nemít ...

Veď mě dál, cesto má

Pavel Bobek

- G** **Emi**
1. Někde v dálce cesty končí,
D **C** **G**
každá prý však cíl svůj skrývá,
Emi
někde v dálce každá má svůj cíl,
D **C** **G**
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.
- G** **D** **Emi** **C**
R: Veď mě dál, cesto má, veď mě dál, vždyť i já
G **D** **C** **G**
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, veď mě dál, cesto má.
2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.
R:
- Emi** **D** **G**
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
C **G** **D**
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
Emi **F**
písně své, co mi v kapsách zbydou,
C **G** **D** **D7**
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.
- G** **D** **G**
R: + [: veď mě dál, cesto má ... :]

Pramínek vlasů

Jiří Suchý, Jiří Šlitr

1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
komu - no přece té, kterou mám rád.
2. Pramínek vlasů jí ustřihnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdaří,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.
- R: O sny mě připraví teprve svítání,
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
nový den nůžkama odstřihne tebe.
4. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
je totiž neděle a mám dost času.

Tisíc mil

Waldemar Matuška

- C** **Ami**
1. V nohách mám už tisíc mil,
Dmi **F**
stopy déšť a vítr smyl
Dmi **G** **C G**
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bílý stavení.
3. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskej snům.
4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
5. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.
6. = 2.
7. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.
- Ami** **Dmi** **G** **C**
8. = 4. + /: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :/

Šípková Růženka

Jiří Schelinger

Ami **G**
1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
Ami **Emi**
žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
Ami **G**
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
Ami **Emi**
u lůžka jí planá růže rozkvétá.

F **G** **Ami**
R: To se schválně dětem říká,
F **G** **C** **E**
aby s důvěrou šli spát, klidně spát,
Ami **G** **C** **F**
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
Dmi **Emi** **Ami**
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

R: To se schválně dětem říká...

Ami **G** **C** **F**
+ Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám,
Dmi **Emi** **Ami**
čeká dívka dál, spí tam v růžích,
F **Emi** **A4sus** **A**
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Když jde malý bobr spát

Petr Skoumal

1. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si chvilku hraje rád, hraje rád, hraje rád,
postaví se na zadní, na zadní, na zadní,
jenom, bobře, nespadni, jenom nespadni.

A
R1: Prosím vás, buďte tak dobří, dělejte to jako ti bobři,
raději hned po dobrém následujte za bobrem.

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
dobré jídlo jídá rád, jídá rád, jídá rád,
pije mléko, glo-glo-glo, glo-glo-glo, glo-glo-glo,
aby mu to pomohlo, dělá glo-glo-glo.

R1:

3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát,
tak si uši myje rád, myje rád, myje rád,
vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy-dup,
a už spinká jako dub, spinká jako dub.

R2: Prosím vás, buďte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní,
stejně Jana jako Jan pochodujte do hajan.

4.=1.

R1:

- D** **G** **D**
1. Jeden stoupá a jeho schody, potažený sametem
D **G** **A**
druhej krví špiní provaz, co je z lýka upleten
Hmi **G** **D**
za komínem ptáci spí, koupelny maj z okapů
Hmi **G** **A** **D**
vezmi skoby rezavý a svůj provaz, budeš blízko u mraků
- D** **G** **D**
2. Opraš hůl a starej klobouk, ať tě slunce nespálí
D **G** **A**
pevný boty, rum a kyslík, počasí je nestálý
Hmi **G** **D**
až tam prapor bude vlát, všechny šerpy pozdravuj
Hmi **G** **A**
Nezapomeň zamávat na tvý půdě, střeše světa, klidně stůj
- Emi** **D**
R: Prachový peří na vrcholcích padá jak sníh
Emi **C** **A**
parta ti věří, po pláči je nejlepší smích.
3. Slavnostní maj lidi šaty, kapelník je připraven
vyšel v jednu, je půl pátý, za pár hodin končí den
Všechno stojí, všechno padá, na posledním podlaží
stejně máš ho pořád ráda, za to že se, že se vůbec odvážil
4. Je to víš málo platný, jako drahý kamení
jako řeka ve tvých žilách, která v srdci pramení
co jen víc může dát, to co slíbí, to je svatý
tak si srovnej dlaní šaty a ty hudbo začni hrát

Amerika

Lucie

- G D Ami**
1. Nandej mi do hlavy tvý brouky,
Ami G
a Bůh nám sebral beznaděj,
G D Ami
v duši zbylo světlo z jedný holky,
Ami
tak mi teď za to vynadej.
G D Ami
2. Zima a promarněný touhy,
Ami
do vrásek stromů padá déšť,
G D Ami
Zbejvaj roky, asi ne moc dlou-hý,
Ami C
do vlasů mi zabroukej
C
3. pá pa pá pá
G F#7
pá pá pá pá
Emi
pá pa pá pá
G F#7
pá pá pá pá
Emi G
pá pa pá pá
G D Ami
4. Tvoje voči jenom žhavý tóny,
Ami G
dotek slunce zapadá,
G D Ami
horkej vítr rozezní mý zvony,
Ami
do vlasů ti zabroukám

Míle

Waldemar Matuška

C F C
1. Míle a míle jsou cest, které znám,
F G
jdou trávou i úbočím skal,
C F C Ami
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
C F G
a já na všech s vámi stál,
C F C
proč ale blátem nás kázali vést
F G
a špínou třísnil šat?

F G C Ami
R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest?

R: To ví snad jen déšť...

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se úděl tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát.

R: To ví snad jen déšť...

Dědečkovy hodiny

Taxmeni

1. V naší malé kuchyni tloukly staré hodiny
dlouhých devadesát let na stěně
a můj děda řadu let vstával ráno přesně v pět,
sám je natahoval každodenně.
Byly koupeny v den, kdy byl děda narozen,
vždycky rád poslouchal jejich hlas,
život se dal v let a devadesát let je jen krátký čas.
R: Kráčely rok za rokem dědečkovým životem,
jednou ráno zůstal spát, život má svůj pevný řád,
to snad zná každý z nás.
2. Napřed kluk, za pár let statný muž a potom kmet,
černý vlas, ctihodné šediny,
člověk stárne, je to tak, život jede jako vlak,
ať ho ženou roky nebo vteřiny.
Přitom rok od roku tikaly mu do kroku
hodiny, které měl tolik rád,
život se dal v let, za devadesát let náhle zůstal stát.
R:
3. Po té noci ledové přišlo jitro zářivé,
domem zní zase pláč dítěte,
to náš nový syn způsobem obvyklým
říká nám, že je rád na světě.
V naší malé kuchyni visí nové hodiny
místo těch, které jsou teď ve smetí,
začaly, tik-tak, vesele počítat nové století.
R: Budou kráčet rok za rokem celým naším životem
a svým hlasem budou nás varovat, co umí čas,
když se rozletí.

Tam u nebeských bran

Michal Tučný

- G** **D** **A7**
1. Měl jsem rád pár písni, v nich jsem žil,
D
cesty toulavý, o kterých jsem snil.
G **A7** **D**
S vlídnou tmou, když v létě kraj šel spát,
G **D** **A7** **D**
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.
2. Bez řečí jsem každou práci vzal
a měl problémy, že málem jsem to vzdal.
Pokaždé jsem vstal a zkoušel jít pro tu čest,
že směl jsem s vámi žít.
G **A7** **G** **D**
R: Měl jsem rád stín stromů, říční proud,
G **A7** **G** **D**
štítý hor , co nejdou překlenout.
G **A7** **D**
Krásnější svět vůbec nehledám,
G **D** **A7** **D**
to řeknu vám tam u nebeských bran.
3. Dětský smích a vlání koňských hřív ,
něco moudrých vět, co měl jsem znát už dřív ,
slunce zář, když hrála do mých zad,
poznal jsem, že tenhle svět mám rád.
R: Měl jsem ...
[: to řeknu vám tam u nebeských bran. :]

Sbohem, galánečko

Vlasta Redl

- G Emi Ami D7 G A7**
1. Sbohem, galánečko, já už musím jítí,
D Hmi Emi A7 D
sbohem, galánečko, já už musím jítí,
Ami D G Ami D7 G Ami D7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití,
Ami D G C D7 G Emi Ami D7 G
kyselé vínečko, kyselé vínečko podalas' mně k pití.
2. [: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu, :]
[: [: kyselé vínečko :] podalas' mně v džbánu. :]
3. [: Ač bylo kyselé, přecaj sem sa opil, :]
[: [: eště včil sa stydím, :] co sem všecko tropil. :]
4. [: Ale sa něhněvám, žes' mňa ošidila, :]
[: [: to ta moja žízeň, :] ta to zavinila. :]

C **F**
1. Kolik mám ještě dní, než přijde poslední,
G **C**
jak dlouho budu ještě zpívat a hrát,
F
kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést,
G **C**
nebo už myslet mám na návrat?

C7 **F** **D7** **G**
R: Posečkej, lásco má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník,
C **F** **G** **C**
pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.

E **Ami**
*: Já jen vím: v zimě strom nekvete,
Ami/G **F** **E** **Ami**
v létě sníh nepadá, v noci je tma,
Ami/G **F** **C** **G**
rád tě mám, jen neptej se, proč - nevím sám.

2. Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřích,
kolik jen váží bolest člověčí,
proč je zlato drahý kov a proč je tolik prázdných slov,
proč chce každý být největší?

R:

*: Já jen vím: řeky proud musí dál,
v žilách krev pěnívá, kdo ji tam dal,
rád tě mám, jen neptej se, proč - nevím sám.

3. Kolik je slunci let: milion nebo pět,
myslíš, že zítra ráno vyjde zas,
kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést,
proč nikdo neslyší můj hlas?